

چهارشنبه ۲ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ محرم ۲۵ • 24 Aug 2022

نگاهی به رسانه‌ها

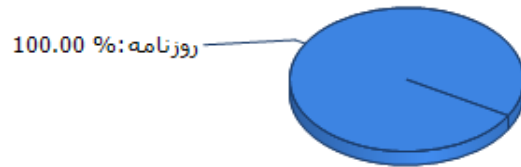
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۲۵

روزنامه

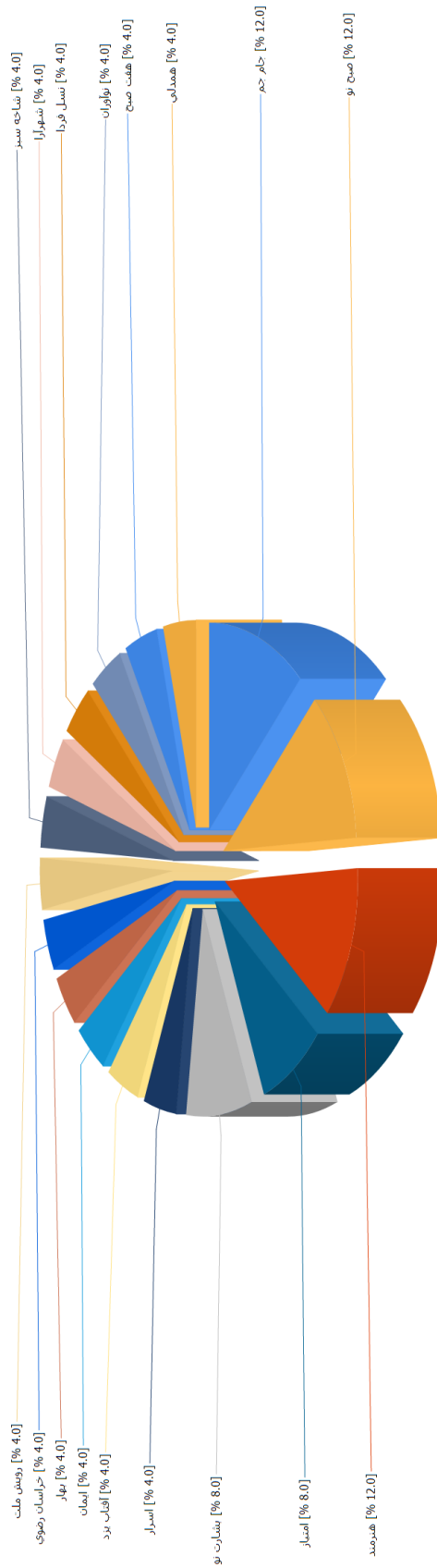
۲۵

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۲/۰	۳	جام جم	۱
۱۲/۰	۳	صبح نو	۲
۱۲/۰	۳	هنرمند	۳
۸/۰	۲	امتیاز	۴
۸/۰	۲	بشارت نو	۵
۴/۰	۱	اسرار	۶
۴/۰	۱	آفتاب یزد	۷
۴/۰	۱	ایمان	۸
۴/۰	۱	بهار	۹
۴/۰	۱	خراسان رضوی	۱۰
۴/۰	۱	رویش ملت	۱۱
۴/۰	۱	شاخه سبز	۱۲
۴/۰	۱	شهرآرا	۱۳
۴/۰	۱	نسل فردا	۱۴
۴/۰	۱	نوآوران	۱۵
۴/۰	۱	هفت صبح	۱۶
۴/۰	۱	همدلی	۱۷
۱۰۰	۲۵	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«بازی بزرگ» در تئاتر شهر	آفتاب یزد
۸	جای شکایت برای بعضی مالیاتهای غیرقانونی باز است	اسرار
۹	«بازی بزرگ» در تالار قشقایی تئاتر شهر آغاز شد	امتیاز
۱۰	«دیگران» به صحنه می رود	امتیاز
۱۱	«عقیقی» مدیر جدید انجمن هنرهای نمایشی قم شد	ایمان
۱۲	صدور کارت عضویت هنرمندان ایرانی در موسسه تئاتر (ITI)	بشارت نو
۱۳	فرزین محدث «دیگران» را به صحنه می برد	بشارت نو
۱۴	فرزین محدث «دیگران» را به صحنه می برد	بهار
۱۵	چگونه یک نمایش مخاطب را شوکه می کند ۱	جام جم
۱۶	چگونه یک نمایش مخاطب را شوکه می کند ۲	جام جم
۱۷	چند برش به روایت کارگردان	جام جم
۱۸	شروع پر قدرت جشنواره تئاتر فجر خراسان رضوی	خراسان رضوی
۱۹	نقش موثر طنز و فانتهزی در تئاتر کودک / «نیم و جیبی» به جگ دیو می رود	رویش ملت
۲۰	«سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند	شاخه سبز
۲۱	ثبت ۹۰ نمایشنامه در جشنواره تئاتر استانی	شهرآرا
۲۲	معرفی مدیر اجرایی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر	صبح نو
۲۳	هشت گام محقق شده ۱	صبح نو
۲۴	هشت گام محقق شده ۲	صبح نو
۲۵	«سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند	نسل فردا
۲۶	اگر هنرمندی به صورت غیرقانونی، ناچار به پرداخت مالیات شده جای شکایت باز است	نوآوران
۲۷	تخیل سرشار، رنج فراوان و سرمستی اندک	هفت صبح
۲۸	«سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند	همدلی
۲۹	اهتمام به تئاتر به عنوان هنری پایه در واقع پرورش سینما است	هنرمند
۳۰	با ظرفیت کامل سالن ها، تئاتر رونق گرفته است	هنرمند
۳۱	نمایش «جانور» به کارگردانی کیانوش ایازی؛ / فریادهایی که بی صدا خاموش می شوند	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«بازی بزرگ» در تئاتر شهر

اجرای عمومی نمایش «بازی بزرگ» به کارگردانی زهره بهروزی نیا با گرامیداشت مهنوش شریعتی هنرمند فقید تئاتر عروسکی که چندی پیش بر اثر ابتلا به کرونا دار فانی را وداع گفت، در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر آغاز شد. به گزارش خبرآنلاین، این اثر نمایشی روایتی از زندگی چند زن زندانی است که برای رهایی از بند، تلاش می کنند.

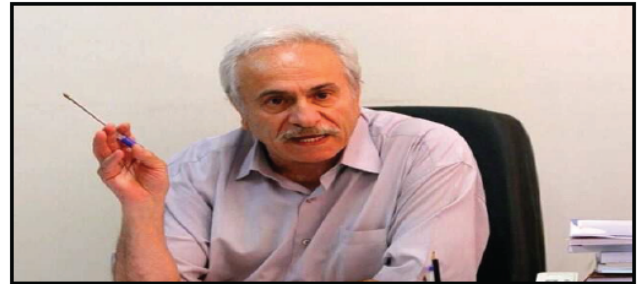
جای شکایت برای بعضی مالیاتهای غیرقانونی باز است

قابل استخراج است ولی چنین چیزی در فعالیتهای هنری وجود ندارد. بنابراین هنرمندان در اظهارنامه مالیاتی خود این موارد را اعلام می کنند و لازم است هر قراردادی که می بندند در اظهارنامه خود قید کنند. اگر چنین نکنند، وزارت دارایی از طریق قراردادهای پروژه های هنری می تواند به این اطلاعات دست پیدا کند.

راد تاکید کرد: اگر کسی درآمدی نداشته و برگه اظهارنامه خود را هم پر کرده باشد، حق ندارند از او مالیات بگیرند و این مساله قابل پیگیری و شکایت است. او خاطرنشان کرد: هر یک از هنرمندان تئاتر که دچار این مشکل شده اند و مستندات داشته باشند، می توانند با ارائه مستندات خود از طریق شورای داورى خانه تئاتر، شکایت کنند و حتما رسیدگی خواهد شد.

تصمیم گیری ها، مقرر شد اگر هنرمندی در طول سال بیش از ۲۰۰ میلیون تومان درآمد داشت، قانون معافیت مالیاتی شامل حال او نشود.

او اضافه کرد: هنرمندان برای بهره مندی از قانون معافیت مالیاتی لازم است هر سال اظهارنامه بدهند. به محض اینکه یک بار اظهارنامه پر کردند، این ضرورت ایجاد می شود که هر سال اظهارنامه را پر کنند و مدارک خود همچون قراردادهای کاری در آن بیاورند اما اگر هنرمندی یک سال فعالیت نداشته باشد و اظهارنامه را نیز پر کرده باشد، مالیاتی که برایش در نظر گرفته شده، غیرقانونی است و می تواند شکایت کند. رییس هیات مدیره خانه تئاتر خاطرنشان کرد: هنرمندان اشخاص حقیقی هستند. در حالیکه شرکتها ثبت شده اند و میزان درآمد و هزینه هایشان

تئاتر و اداره کل هنرهای نمایشی نسبت به مساله معافیت مالیاتی هنرمندان شد.

در همین زمینه با ایرج راد، رییس هیات مدیره خانه تئاتر گفتگو کردیم و او در پاسخ به ایسنا گفت: بر اساس آخرین قانون، هنرمندانی که در طول سال مبلغ درآمدشان بالای ۲۰۰ میلیون تومان باشد، موظف به پرداخت مالیات هستند که البته همین هم غیرقانونی است. چون بر اساس بند ل اصل ۱۳۹ قانونی اساسی، فعالیتهای هنری معاف از پرداخت مالیات هستند. با این حال در تازه ترین

ایرج راد، رییس هیات مدیره خانه تئاتر توضیحاتی درباره معافیت مالیاتی هنرمندان ارائه و تاکید کرد اگر هنرمندی به صورت غیرقانونی، ناچار به پرداخت مالیات شده است، جای شکایت برای او باز است.

روز دوشنبه، سید جواد روشن، یکی از کارگردانان تئاتر اعلام کرد با وجود پر کردن اظهارنامه مالیاتی و با اینکه در دو سال گذشته نمایشی روی صحنه نبرده است، نه تنها مالیات برایش در نظر گرفته شده بلکه جریمه های هم به عنوان تاخیر در پرداخت برایش تعیین کرده اند. او خواستار واکنش خانه

روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر:

«بازی بزرگ» در تالار قشقایی تئاتر شهر آغاز شد

روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، اجرای عمومی نمایش «بازی بزرگ» به کارگردانی زهره بهروزی‌نیا با گرامیداشت مهرنوش شریعتی هنرمند فقید تئاتر عروسکی که چندی پیش بر اثر ابتلا به کرونا دار فانی را وداع گفت، در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر آغاز شد. زهره بهروزی‌نیا کارگردان نمایش پس از این اجرا ضمن تشکر

از مخاطبانی که تماشای نمایش در روز نخست را انتخاب کرده‌اند، از مهرنوش شریعتی کارگردان، بازی‌دهنده، صدایشه نمایش عروسکی یاد کرد و در سخنانی گفت: شب بسیار مهم و عجیبی برای تک‌تک اعضای گروه ماست. می‌خواهم اجرای امشب را تقدیم به شخصی کنم که در تمام کارهای من حضور داشت و همیشه یاری‌دهنده‌ام بود. مهرنوش شریعتی هنرمندی که متأسفانه چندی پیش او را از دست دادیم. وی افزود: مهرنوش شریعتی حتی اگر حضور کاملی در کاری نداشت، اما به نحوی من را حمایت می‌کرد. در واقع نمایش «بازی بزرگ» اولین اجرایی است که مهرنوش در بین ما نیست. روحش شاد و یادش گرامی باد.

بهزاد عبدی، تعدادی از اعضای هیات مدیره انجمن عروسکی، بهرام بهبهانی هنرمند حوزه عروسکی و همسر مهرنوش شریعتی و تعدادی دیگر از هنرمندان، مهمانان ویژه اولین اجرای نمایش «بازی بزرگ» بودند.

نمایش «بازی بزرگ» به نویسندگی و کارگردانی زهره بهروزی‌نیا هر شب ساعت ۲۰:۱۵ در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود.

در این اثر نمایشی که روایتی از زندگی چند زن زندانی است که برای رهایی از بند، تلاش می‌کنند به ترتیب حروف الفبا آتیه جاوید، فاطیما سرلک، مریم سرمدی، مریم معینی، به‌ناز نادری و هدا ناصح به عنوان بازیگر حضور دارند.

«دیگران» به صحنه می‌رود

نمایش دیگران که پروژه پایان دوره هنرجویان کارگاه «بازیگری محض» به سرپرستی فرزین محدث است؛ با نویسندگی و کارگردانی وی روی صحنه می‌رود. این نمایش در اکران خصوصی توانست نظر منتقدین و بازیگران باسابقه را جلب کند.

محدث درباره متن نمایش و نحوه شکل‌گیری ایده دیگران به ایرنا، گفت: دیگران به صورت آزاد و کارگاهی شکل گرفته و شامل تکه‌هایی از نمایشنامه‌های «هملت»، «کلفت‌ها»، «دست‌های آلوده»، «باغ وحش شیشه‌ای» و تلفیق مونولوگ‌هایی است که بازنویسی شده و در ساختاری جدید به هم پیوند خورده است.

این بازیگر و مدرس تئاتر افزود: در واقع نمایش دیگران متشکل از ۱۲ مونولوگ برای هنرجوها است تا ویژگی‌های بازیگری آنها نشان داده شود.

در این اثر نمایش، فرزانه اسدیان، ماهان علی پناه، پویا حسین زاده، محمد صادق کریم دوست، سارا ضرابی، فرزاد خالقی، مهشید صدری، مائده شاکریان، آیدا مطلق، ساناز قلی زاده، غزاله کارآموز، بهنام امیرالوار و علیرضا میمی بازی می‌کنند. همچنین پوستر این نمایش را رامین رستمی طراحی کرده است.

بر اساس این گزارش در توضیح این اثر نمایشی آمده است: در هر کدام از ما چند دیگری وجود دارد، آنگاه که در مقابل عواطف خود عریان شویم دیگری‌هایمان خود را نشان می‌دهد و در این لحظه است که می‌ترسیم از این همه تضاد در درون خود.

محدث آخرین بار به عنوان بازیگر تئاتر با نمایش احتمالات به کارگردانی علی شمس در سالن چارسوی مجموعه تئاتر شهر به صحنه رفت.

◀ «عقیقی» مدیر جدید انجمن هنرهای نمایشی قم شد

اعضای هیئت مدیره انجمن هنرهای نمایشی قم «مرتضی عقیقی» را به عنوان مدیرعامل جدید این انجمن انتخاب کردند. براساس این گزارش، به دنبال استعفای علی فرحناک مدیر عامل پیشین انجمن هنرهای نمایشی استان قم که خردادماه سال گذشته عهده دار این مسئولیت شده بود، اعضای هیئت مدیره انجمن هنرهای نمایشی قم مرتضی عقیقی دیگر عضو هیئت مدیره را به عنوان مدیر این انجمن انتخاب کردند. مرتضی عقیقی سبقت فعالیت ۲۰ ساله در عرصه تئاتر دارد و در طی این سالها توانسته عناوین برتر در حوزه های بازیگری، نویسندگی، کارگردانی و طراحی صحنه از جشنواره های مختلف را کسب کند. با کناره گیری زودهنگام علی فرحناک، مسئولیت ۱۰ ماه باقی مانده از فعالیت این دوره انجمن هنرهای نمایشی استان قم بر عهده عقیقی گذاشته شد.

صدور کارت عضویت هنرمندان ایرانی در موسسه تئاتر (ITI)

با پیگیری اداره کل هنرهای نمایشی به عنوان مرکز آی تی آی ایران برای نخستین بار کارت عضویت هنرمندان ایرانی در موسسه بین‌المللی (ITI) صادر شد.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، با درخواست کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی و براساس مکاتبات انجام شده توسط امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی با موسسه بین‌المللی تئاتر (ITI) در مرحله نخست کارت عضویت ۳۸ نفر از هنرمندان فعال ایرانی در حوزه هنرهای نمایشی برای استفاده از تسهیلات این موسسه بین‌المللی، صادر شد.

هنرمندان در زمان حضور در جشنواره‌های بین‌المللی در سراسر جهانی می‌توانند با ارائه کارت عضویت موسسه بین‌المللی تئاتر از تسهیلات این موسسه از جمله تخفیف در دریافت بلیت نمایش‌ها و تخفیف در مبلغ ثبت نام و ورودی جشنواره‌های بین‌المللی بهره‌مند شوند. گفتنی است ارائه این امکانات با هماهنگی و توافق مرکز موسسه بین‌المللی تئاتر (ITI) در زمان برگزاری جشنواره‌های بین‌المللی توسط کشور برگزار کننده صورت خواهد پذیرفت. صدور کارت‌های عضویت در موسسه بین‌المللی تئاتر (ITI) برای اولین بار با همکاری موسسه بین‌المللی تئاتر و مرکز آی تی آی ایران صورت پذیرفته است و جلسه هم‌اندیشی با اعضای این موسسه به‌زودی اعلام و برگزار خواهد شد. همچنین با تدوین آیین‌نامه داخلی همه هنرمندان عرصه هنرهای نمایشی امکان استفاده از این تسهیلات را خواهند داشت و نحوه عضویت به‌زودی از طریق سایت ایران تئاتر اعلام می‌شود.

در تماشاخانه دیوار چهارم؛

فرزین محدث «دیگران» را به صحنه می برد

فرزین محدث بازیگر و مدرس تئاتر قصد دارد نمایش «دیگران» را با همراهی هنرجویانش به صحنه ببرد.

به گزارش مهر، نمایش «دیگران» که پروژه پایان دوره هنرجویان کارگاه «بازیگری محض» به سرپرستی فرزین محدث است، روی صحنه می رود.

در این اثر نمایشی که به سرپرستی و هدایت فرزین محدث اجرا می شود، علیرضا میمی، فرزنان اسدیان، ماهان علی پناه، پویا حسین زاده، محمدصادق کریم دوست، سارا ضرابی، فرزاد خالقی، مهشید صدری، مائده شاکریان، آیدا مطلق، ساناز قلی زاده، غزاله کارآموز و بهنام امیرالوار به عنوان بازیگر حضور دارند. طراح پوستر این اثر رامین رستمی است. در توضیح این اثر نمایشی آمده است: در هر کدام از ما چند دیگری وجود دارد، آنگاه که در مقابل عواطف خود عریان شویم دیگری هایمان خود را نشان می دهد و در این لحظه است که می ترسیم از این همه تضاد در درون خود. محدث درباره این اجرا به خبرنگار مهر گفت: متن نمایش «دیگران» به صورت آزاد و کارگاهی شکل گرفته و شامل نمایشنامه هایی چون «هملت»، «کلفت ها»، «دست های آلوده»، «باغ وحش شیشه ای» و تلفیق مونولوگ هایی که من به عنوان مدرس نوشته بودم، است. در واقع نمایش «دیگران» متشکل از ۱۲ مونولوگ برای هنرجوها است تا ویژگی های بازیگری آنها نشان داده شود. این اجرا قرار است با مشارکت تماشاخانه دیوار چهارم به صحنه برود.

محدث آخرین بار به عنوان بازیگر تئاتر با نمایش «احتمالات» به کارگردانی علی شمس در سالن چارسوی مجموعه تئاتر شهر به صحنه رفت.

در تماشاخانه دیوار چهارم:

فرزین محدث «دیگران» را به صحنه می‌برد

بهار - فرزین محدث بازیگر و مدرس تئاتر قصد دارد نمایش «دیگران» را با همراهی هنرجویانش به صحنه ببرد.

به گزارش بهار به نقل از مهر، نمایش «دیگران» که پروژه پایان دوره هنرجویان کارگاه «بازیگری محض» به سرپرستی فرزین محدث است، روی صحنه می‌رود. در این اثر نمایشی که به سرپرستی و هدایت فرزین محدث اجرا می‌شود، علیرضا میمی، فرزنان اسدیان، ماهان علی پناه، پویا حسینی زاده، محمدصادق کریم دوست، سارا ضربایی، فرزاد خالقی، مهشید صدری، مائده شاکریان، آیدا مطلق، ساناز قلی‌زاده، غزاله کارآموز و بهنام امیرالوار به عنوان بازیگر حضور دارند. طراح پوستر این اثر رامین رستمی است.

در توضیح این اثر نمایشی آمده است: در هر کدام از ما چند دیگری وجود دارد، آنگاه که در مقابل عواطف خود عریان شویم دیگری‌هایمان خود را نشان می‌دهد و در این لحظه است که می‌ترسیم از این همه تضاد در درون خود. محدث درباره این اجرا به خبرنگار مهر گفت: متن نمایش «دیگران» به صورت آزاد و کارگاهی شکل گرفته و شامل نمایشنامه‌هایی چون «هملت»، «کلفت‌ها»، «دست‌های آلوده»، «باغ وحش شیشه‌ای» و تلفیق مونولوگ‌هایی که من به عنوان مدرس نوشته بودم، است. در واقع نمایش «دیگران» متشکل از ۱۲ مونولوگ برای هنر جوها است تا ویژگی‌های بازیگری آنها نشان داده شود.

گفت‌وگو

درگفت‌وگویی علی اکبر عبدالعلی‌زاده با کیومرث مرادی بررسی شد

چگونه یک نمایش مخاطب را شوکه می‌کند

علی‌اکبر عبدالعلی‌زاده
معاون فوری سردبیر

«مانش» سومین تجربه کیومرث مرادی درباره مهاجرت است؛ او پیش از این دو بار دیگر نیز به این موضوع جهانشمول پرداخته و هر بار سرگردانی و تیره‌روزی مردمانی را روایت کرده که با رویا و آرزوهای بسیار از سرزمین مادری به سرزمینی دیگر پناه می‌برند. مرادی در تازه‌ترین اثرش به نام «مانش» به موقعیت دشوار مهاجران در کمپ کاله فرانسه پرداخته است. این اثر براساس نمایشنامه‌ای به نام «اهالی کاله» نوشته پیام لاریان بازنویسی و کارگردانی شده است. دوستی با کیومرث مرادی لذت بخش است و برای من لذتی بیست و چند ساله دارد. با او به بهانه اجرای نیمه‌کاره نمایش‌اش درباره نگاه به مهاجرت، تجربه شخصیاتش در این حوزه و مسائل مبتلا به این روزهای تئاتر و موضوعات دیگر گفت‌وگو کرده ایم.

۱ آیدر بازنویسی نمایشنامه پیام لاریان تغییرات جدی صورت گرفته است؟

بله، خلی.

۲ تبدیل به نمایشنامه‌ای شده که نگاه کیومرث مرادی در آن جاری باشد؟

بله، به شدت. پیام لاریان را از گذشته می‌شناختم و با او همکاری داشتم. حدود دو سه سال پیش از آمریکا زمانی آورده بودم به نام «من، پسر یک تورویست هستم» درباره دکریا پسر بزرگ‌ترین طراح ۱۱ سپتامبر و مصیبت‌هایی که او و مادرش بعد از آن حادثه تحمل کردند. این زمان را به فارسی ترجمه کردم و به همراه پیام تبدیلش کردم به یک مونولوگ که برای اجرای آن به یک بازیگر توانا نیاز داشتم؛ بنابراین من صحبت کوتاهی در این باره با آقای پرستویی هم کرده‌ام. البته نشری‌نشری ترجیح داد این زمان و نمایشنامه نوشته شده براساس آن را بعد از فروکش کردن ضووع کرونا منتشر کند و این روزها در حال گفت‌وگو در این باره هستم. در جریان ترجمه و نوشته شدن این نمایشنامه براساس این پیش‌زمینه، نگاه و زاویه دید پیام لاریان را می‌شناختم. بنابراین وقتی قرار شد نمایشنامه اهالی کاله را اجرا کنیم، نگاه او را می‌شناختم و بعد از جلسه‌ای که با موسسه فرهنگی هنری... داشتم، کنجکاو شدم و متن را خواندم. موقعیت کمپ کاله و اتفاقی که سال ۲۰۱۶ افتاده بود، بسیار تأثیرانگیز و البته جذاب بود اما نگاه پیام مثل نمایشنامه‌نویس‌های نسل جدید ساختارمند و سیستم‌مدن است. برای پیام فضاهای تودرتو و لایه در لایه اهمیت دارد.

۳ تودرتو در آن جنس مهندسی شده یا هزارتو؟

هزارتوها حتی مهندسی شده. مثلاً در این نمایشنامه ما یک خدیج نداشته‌ایم. فکر می‌کنم هشت تا خدیج داشتم و همین طور چند سیلان که در نمایشنامه پیام دچار بیماری شیروزفونی بود و گاهی با خودش حرف می‌زد. ولی من اصولاً آدم سباز هستم. قصه آدم‌ها و این‌که چگونه به موقعیت‌های پیچیده رسیده‌اند، موقعیت مهاجران و این‌که چرا سرگردان هستند، اهمیت داشت. حدود چهار سال به صورت داوطلبانه در کمپ‌های مهاجران در آمریکا کار تئاتر کردم مهاجرانی که از اتیوپی، تونس و الجزایر می‌آمدند و به خصوص با سومالیایی‌ها خیلی آشنا هستم. این‌ها را می‌دانم و خیلی با آنها کار می‌کردم. ضمن این‌که خودم برای تحصیل و شرایط زندگی مهاجرت را به صورت موقت تجربه کرده‌ام و موقعیت و پیچیدگی‌های مهاجران را خوب می‌دانم. پیش از این نمایشنامه، دو نمایش درباره مهاجرت کار کرده بودم؛ «شهر بدون آسمان» قصه زن‌هایی بود که

خاورمیانه به اروپا منتقل می‌شدند و دیگری «نامه‌های عاشقانه از خاورمیانه» که داستان سه زن بود که هرکدام روایت‌هایی از مهاجرت برای غربی‌ها داشتند. بنابراین من شروع کردم روی نمایش طوری کار کردم که قصه واضح‌تری داشته باشد و حضور شخصیت‌ها در کمپ کاله، گذشته آنها و شرایطی که در آن هستند را روایت کند.

۴ در نمایشنامه اهالی کاله همین سه شخصیت وجود داشت یا تعدادشان بیشتر بود؟

تعداد خدیج‌ها بیشتر بود، اما همین سه تا کاراکتر نمایش بگفتند؟

خانی که در نمایشنامه وجود داشت، یک ایلامی بود که خودش می‌گفت که در کاله بود که در کاله دو شخصیت که نگاه فراموشی داشتند، یک خانم ایرانی حضور داشت و نمایشنامه را معطوف به درون مرز می‌کرد و من لیم نمی‌خواست خودم را محدود کنم به این‌که چرا ما مهاجرت می‌کنیم. به نظر من این‌که چرا ما ایرانی‌ها مهاجرت می‌کنیم، یک قصه دیگر است. بیشتر مسالمان این بود در ترمینالی به اسم کمپ کاله ما جعفر سرگردان هستند و خیلی باید شانس بیابند که بتوانند از این وضعیت سرگردانی و بی‌هویتی خودشان را نجات دهند. این موقعیت خاص برای من مهم بود چون خودم دیده بودم هنرمندانی که مهاجرت کرده‌اند و هنوز به جایگاهی که دوست داشتند، نرسیده‌اند و خیلی‌ها سعی کرده‌اند دوباره برگردند به سرزمین خودشان. در مورد خود من، مهاجرت به معنای رفتن برای همیشه نبود و این شانس را برای من به وجود آورد که درک عمیق‌تری از انسان در جهان بیابم پیدا کنم. سوال بزرگ همیشه این بوده که من کجا خوشبختی؟ آیا رفتن از نقطه‌ای به نقطه دیگر باعث خوشبختی من می‌شود؟ آیا همراهی با آقای پیتربوک، گذراندن روزگار با آقای پوجوینو یا با کارگردان باربارت پیلسن، اجزای صحنه نمایش این کشور و آن کشور، باعث می‌شود من به عنوان یک آرتیست احساس خوشبختی کنم؟ پاسخ سوالم نه بود. دلیلش این است که در جهان امروز آدم‌ها خیلی زود فراموش می‌شوند. یعنی وقتی من یادم می‌آید در سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۹ به عنوان یک آرتیست ایرانی جعفر فعالیت‌های بین‌المللی داشتم و وقتی آن‌گاه به ایران را با آن دوره مقایسه می‌کنم، شوکه می‌شوم. از جایی به بعد احساس کردم نمی‌خواهم یک آدم سرگردان باشم و دلم می‌خواهد همان جایی که هستم، بمانم و بتوانم به صورت هدفمند چیزی بسازم؛ حتی سخت، حتی کوچک.

۱ و به هویتی دست پیدا کنی که آدم را ماندگار کند، دقیقاً.

۲ تو اصولاً فاکتور اصلی برای مهاجرت را نداری، چون دلیلتی جدی به فرهنگ و سرزمین خودت داری.

دقیقاً.

۳ مانش یکی از پرمخاطب‌ترین مسی‌های مهاجرت است و امسال هم پیش از ۲۸ هزار مهاجر از آن عبور کرده‌اند که نسبت به یک سال گذشته سه برابر شده است!

خیلی جالب است بدانید در همین شش ماه ابتدای سال ۲۰۲۲ میلادی، ۴۶۰۰ نفر در این مسیر کشته شده‌اند.

۴ به نظر می‌رسد با وجود قوانین نه چندان سختگیرانه فراوانی کار غیرقانونی در انگلستان، مانش همچنان مهاجران زیادی را به خود بیند. ضمن این‌که قاچاق در این کانال گردش مالی قابل‌اعتنایی ایجاد کرده که بعید است تعطیل بشود.

بله؛ یکی از دوستان من که نمایشنامه نویسی بزرگی است، نمایشنامه‌ای نوشته به نام کانتریک که یکی دو ماه است ترجمه فارسی آن در ایران منتشر شده است. داستان این نمایشنامه در مورد چند مهاجر است که در یک کانتریک قاچاق می‌شوند. دلم می‌خواهد آن را

به صحنه ببرم و پیشنهاد می‌کنم آن را بخوانید، چون نکته جذاب این است که چرا مهاجرت هنوز سوزه مهمی در کل دنیاست. چون به لحاظ فلسفی آدم‌ها دنبال خوشبختی‌اند و تصویری که از غرب نشان داده می‌شود، با واقعیت، اصلاً سازگاری ندارد. مثل تصویری است که از زندگی کردن در تهران وجود دارد و بعد از مهاجرت آدم‌ها می‌بینند جعفر در شهرستانی که زندگی می‌کردند، خوشبخت‌تر و آرام‌تر بودند. همین موقعیت را در جغرافیای بزرگ‌تری نشان داده‌ام اما نمی‌خواهم هیچ‌کسی را بترسانم.

من هنوز در سفر هستم، در کشورهای دیگر تئاتر کاروردم کنگره‌ها شرکت می‌کنم، ولی هرکسی از من می‌پرسد کجا زندگی می‌کنی، می‌گویم ایران؛ چون باید اینجا زندگی کنم تا بتوانم راجع به خودم به عنوان یک آرتیست حرف بزنم.

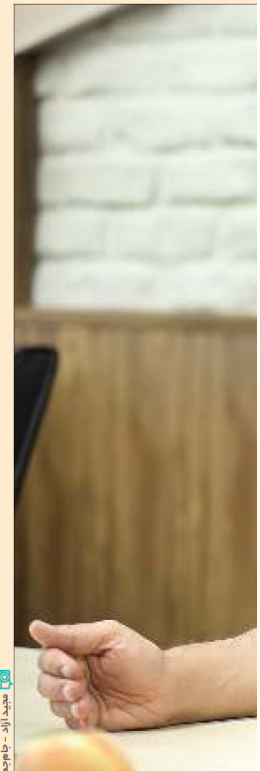
۵ در نمایش مانش یک زنجیره جذاب مشترک بین شخصیت‌ها وجود دارد؛ انگیزه آنها مهاجرت نیست و در واقع آنها مهاجر نیستند، بلکه همه می‌روند دنبال گمشده‌ای و آفسون معبد سوخته و شکلی را باز تولید کردیم اما این نگاه من است. تقریباً می‌توانم بگویم ۸۰ درصد نمایشنامه متناسب به من است. اینقدر این نمایش با

چیزی که پیام نوشته بود، متفاوت شد که یک روز پیام به من زنگ زد و گفت آقای مرادی، این دیگر نمایش «اهالی کاله» نیست، می‌خواهید بنویسم براساس نمایش اهالی کاله؟ گفتم بله، ولی به شرط این‌که اسم هر دو نفر به عنوان نمایشنامه‌نویس بخورد. خندید و گفت من نوشتم، شما نوشتی، ولی باشد. بعدش ما اسم نمایش را از «اهالی کاله» تبدیل کردیم به «مانش» چون کانال مانش به لحاظ دراماتیک برای من خیلی سوزه مهمی بود.

۶ چرا این اواخر آثار نمایشنامه‌نویس‌ها را بازنویسی می‌کنی یا ایده را از کتاب‌ها و نمایشنامه‌ها برمی‌داری و متن یک جدید می‌نویسی؟

زندگی من به دو بخش تقسیم می‌شود؛ همکاری با نعمه یعنی، بعد از نعمه یعنی، ما وقتی همکاری می‌کردیم، او نمایشنامه نویس بود و من کارگردان. با هم درباره نمایش گفت‌وگو می‌کردیم و متن براساس نگاه هر دو نوشته می‌شد اما با رفتن او و مهاجرت موقت من، این همکاری کم‌رنگ شد. سال ۹۵ که من برگشتم، آفسون معبد سوخته و شکلی را باز تولید کردیم اما بعد از آن دیگر همکاری نداشتم. در نتیجه من با نمایشنامه‌نویس‌های مختلفی کار کردم که باید نگاهم

کند

محمد آذر - خاورمیانه

بگذارید به روش خود کار کنم

من زاده یک مجموعه از اتفاقات و بحران‌ها هستم، مجموعه‌ای از چیزهای خوب و بد جهان که نمی‌دانم چرا این اتفاق افتاده است. جنگ دیدهام، بعد از جنگ با دیدهام، رئیس‌جمهور زید دیدهام، فرامی‌آید مختلف فرهنگ را دیدهام، خیلی سفر کرده‌ام، خیلی آدم‌های عجیب دیدهام که در کشور خودشان یک چیزی می‌گفتند و جایی دیگر یک چیز دیگر می‌گفتند و بعد برمی‌گشتند و یک چیز دیگر می‌گفتند اما از معلم‌هایم آموختم که یک آرتیست سرش را میانداخت پایین و کارش را می‌کند. در آمریکا که بودم، خیلی جاها به من پیشنهاد کار می‌شد؛ از خبرگزاری‌های مختلف پیشنهاد کار می‌دادند، همین‌طور دوستانم ولی من تصمیم گرفته بودم آدم ساده‌ای باشم که اسمش کیومرث مرادی است و حرفه‌اش کارگردانی تئاتر. استادی داشتم که می‌گفت: «اگر می‌خواهی به کشورت ادای دین کنی، آن چیزی را که آموختی، به نسل‌های بعد از خودت یاد بده» و جساتر کلمه‌های را با خودم حمل می‌کنم که خیلی دوستش دارم به اسم معلم. معلم باید خیلی صادق باشد، معلم باید که دروغ نگوید، معلم باید تالیفات نکند، معلم نباید به خاطر منافع خودش از خیلی چیزها سوءاستفاده کند، بنابراین من در تمام این سال‌ها سعی کرده‌ام دانشجویی باشم که هنر می‌آموزد و آن را انتقال می‌دهد و به دور از حاشیه‌ها کار می‌کند. سال گذشته در یک جلسه‌ای شرکت کردم و به من پیشنهاد شد درباره آدمی که خیلی هم دوستش دارم، تئاتر بسازم. پاسخ این بود که روزی این کار را خواهم کرد که در جایگاه یک معلم باشم و بخواهم داستانی را روایت کنم اما اگر من الان این کار را بکنم، می‌شوم معلمی که انگار دارد از این کار برای رسیدن به منافع مالی سوءاستفاده می‌کند. بنابراین بگذارید من به روش خودم، هر وقت دلم خواست، بروم در مورد امام حسین (ع) کار کنم، مثل اتفاقی که درباره رویای نیمه‌شب پاییز رخ داد.

نتیجه این که من سعی دارم از اعتقاداتم به‌عنوان یک معلم دور نشوم، مدرسه‌ای برای خودم دارم، جایی که نسل جوان می‌آید کتاب می‌خواند، فیلم می‌بیند و برایش یک خانه امن است، متقدم هر قدر در این حاشیه‌ها دور بمانم به اصل ماجرا نزدیک‌تر خواهم شد.

درنگ

شبهه به مهاجرت آخرالزمان اما فاطمه این جریان مهاجرتی از سوریه، کردستان و کردها شکل گرفته بیشتر آنها در کشورهای اروپایی جذب شدند. چرا از یک شخصیت سوری یا کرد فعلی بهره نبردی که مردم هم بیشتر با آنها آشنا هستند و فاجعه انسانی‌شان را به واسطه اخبار و جغرافیا خیلی بهتر می‌شناسند؟

من خیلی تحلیل و نگاهم به جنگ سوریه و اتفاقاتی که در سوریه افتاد، پیچیده است. در مانس دو مرد داریم و یک زن؛ دو مرد از دو نقطه و با دو تفکر متفاوت و یکی که پدر است و دیگری پسری که هیچ وقت در زندگی‌اش خانواده‌ای تشکیل نداده و ازدواج نکرده و عاشق است یا فکر می‌کند که عاشق است. این دو برای من سمبل نماینده مردم عاطفی خطه‌ای است که دارم در آن زندگی می‌کنم. زن نماینده‌ای از یک جامعه مردسالار است ضمن این‌که خودش را قربانی مردسالاری می‌داند اما با عشق کنار برادرش بزرگ شده و خودش می‌گوید برادرش او را به رفتن تشویق کرده‌اند. از سویی هر چیز مثل طالبان او را به وحشت می‌اندازد و از سوی دیگر با عشق دارد در مورد مردهای زندگی‌اش حرف می‌زند.

بنابراین از نگاه من مهاجرت به معنی نقل مکان کردن از نقطه A به نقطه B نیست، به نظر من مهاجرت مساوی است با جست‌وجو کردن و تلاش برای یافتن خلأها و چیزهایی که نداریم. پدرم همیشه می‌گفت اگر عشق را در حیطات خانه‌ات پیدا کنی، حتما در خانه همسایه پیدا کنی. بنابراین باید اول حیطات خودت را بسازی؛ گلی بکار، باغچه‌ای بساز و خانه‌ات را آباد کن. بعد از آن است که می‌شود رفت و در جای دیگری کاری کرد و گزینه از اینجا رانده و از آنجا مانده خواهیم شد. این اتفاقی است که برای مهاجر رخ می‌دهد.

چیزی که برای در مانس متفاوت بود، این بود که بگویم جهان امروز جهانی است که اتفاقا به خاطر قدرت و جنگ، ممکن است آدم‌ها را سرگردان کند و از این سرگردانی به شیوه‌های مختلف در جمله در خیرسالی، مستندسازی، فیلم‌سازی، داستان‌نویسی و ... بهره می‌گیرد و نیز حتی در کسب درآمد، برخی کشورها به این دلیل که کمب‌های مهاجر دارند از سازمان ملل بهره‌دهی‌های هنگفت می‌گیرند. بنابراین این یک پدیده بسیار مدرن و پیچیده است اما چرا از سوریه کسی در این نمایش نیست، باید بگویم تا آنجا که من با مردم سوریه برخورد داشتم، هنوز خوششان هم در شوک غافلگیرکننده است البته من احساس می‌کردم چقدر این دلیل که کمب‌های مهاجر دارند از سازمان ملل بهره‌دهی‌های هنگفت می‌گیرند. بنابراین این یک پدیده بسیار مدرن و پیچیده است اما چرا از سوریه کسی در این نمایش نیست، باید بگویم تا آنجا که من با مردم سوریه برخورد داشتم، هنوز خوششان هم در شوک غافلگیرکننده است البته من احساس می‌کردم چقدر این دلیل که کمب‌های مهاجر دارند از سازمان ملل بهره‌دهی‌های هنگفت می‌گیرند.

هم شما در من کشتید، و پاسخ من به خودم این بود که تو توانستی عده‌ای را به فکر کردن وادار کنی و این وظیفه بگفته هنرمند است.

نگاه کنه برای من این بود که بنده مهاجرت و وضعیت مهاجران را از موقعیت فاجعه انسانی خارج کردی و به اتفاقی که در نهاده انسانی رخ می‌دهد، نزدیک کردی. مثلا آمار و اطلاعات تصویری از کشتار بزرگ نسل‌کشی رواندا که یک نسل‌کشی استماری است. فاصله گرفتی. نمایش وارد آن حوزه نمی‌شود فقط درجایی از نمایش به موضوع افغانستان و جنگ روسیه و جنگ طالبان کوتاه اشاره دارد. با چه رویکردی به این سمت رفتی؟

من می‌توانستم دو تا نمایش بسازم؛ یک نمایش بسازم که به این مسائل بپردازد و نمایشی که در آن آدم‌ها مهم‌تر باشند. طبیعی است که من شیوه دوم را انتخاب می‌کنم. چون وقتی راجع به رویه‌ها و مسائل حرف می‌زنی، مخاطب دیگر به جست‌وجوی چیزی نمی‌رود، چون فکر می‌کند همه این داده‌ها و اطلاعات را گرفته و آخرش هم می‌گوید آخی! ای بابا همه اینها مرده‌اند؟! همه را کشته‌اند؟! عجب آدم‌های نامردی هستند! ولی وقتی راجع به آدم‌ها مثلا راجع به یک خدمت حرف می‌زنی که می‌گوید در روستای مان این قدر آدم کشتند، برادرم رفت و دیگر برگشت، ممکن است مخاطب از خودش سوال کند که خدیم کیست؟ رواندا کجاست؟ چه بر سر قوم هونوفا؟ اندو بود درباره‌اش بخواند. این برای من جذاب‌تر است، پرداختن به این احوالات یک پدر که در دنبال دخترش می‌رود، برای من جذاب‌تر است. این برای من جذاب‌تر است، پرداختن به این احوالات یک پدر که در دنبال دخترش می‌رود، برای من جذاب‌تر است.

مهم‌ترین امضا در کارهای کیومرث مرادی، جدوی نمایش‌های او است که در یکی از عناصر اجزای او می‌کند و در این سال‌ها پیش رفتن و تکامل پیدا کرده است. تصویری که از جنگ و درختان یا نور روی صحنه خلق کردی، خیلی مفهوم دارد و آن خروج در پایان نمایش، بخواند. این برای من جذاب‌تر است، پرداختن به این احوالات یک پدر که در دنبال دخترش می‌رود، برای من جذاب‌تر است.

مهم‌ترین امضا در کارهای کیومرث مرادی، جدوی نمایش‌های او است که در یکی از عناصر اجزای او می‌کند و در این سال‌ها پیش رفتن و تکامل پیدا کرده است. تصویری که از جنگ و درختان یا نور روی صحنه خلق کردی، خیلی مفهوم دارد و آن خروج در پایان نمایش، بخواند. این برای من جذاب‌تر است، پرداختن به این احوالات یک پدر که در دنبال دخترش می‌رود، برای من جذاب‌تر است.

شودها برای جذب مخاطب بهره بگیرم. این یعنی اقتصاد نمایش‌هایت خوب کار می‌کند؟

من یک بیرمرد ۵۱ ساله‌ام، هر چند قیافه‌ام ۳۰ ساله به نظر می‌رسد و به همین دلیل با چند نسل از هنرمندان دوستی و رفافت داشته‌ام. بسیاری از هنرمندانی که برای مخاطب امروز سلبریتی هستند، برای من دوست به حساب می‌آیند و گاهی برخی از آنها شاگردان من هستند، شاگردانی که بازیگری را از من آموختند، یا کارهای اول‌شان را با من انجام دادند اما اگر قرار بود نگاه اقتصادی به بازیگران داشته باشم، می‌توانستم خیلی کارهای دیگر بکنم. ولی به وقت انتخاب بازیگر ماهیت آن بازیگر در نقش مورد نظر را می‌سنجم. یک مثال ساده بزنم؛ مثلا انتخاب سام درخشانی برای نمایش واکنش‌های زبانی درانگیخت، خیلی‌ها می‌گفتند، مگر می‌شود؟! اما وقتی سام جلوی من نشست و شروع کرد حرف‌زدن به قدری انگیزه داشت و پرشور حرف می‌زد که من مجذوب آنری او شدم. در کار کردن بیشتر از آن چیزی برایم انگیزه‌گروه مهم است و سام نیم ساعت قبل از همه می‌آمد، بیشتر از همه تمرین می‌کرد، هیچ وقت بدون لباس تمرین نبود و بیشتر از آن چیزی که من توقع داشتم، انرژی گذاشت، یکی از کارهای من در سینما و

تالیف‌های من منتقل می‌کردم. به عنوان نمونه جهان بینی من ایجاب می‌کند که قهرمان نمایش‌هایم همیشه زن باشند. گاهی به خاطر مفهومی که در ذهن دارم یا یک نویسنده چالش می‌کنم یا مثل نامه‌های عاشقانه از خاورمیانه، خودم در نوشته‌ها دخالت می‌کنم. من در خلق نمایش به فرآیند معتقدم که شامل پژوهش، تحقیق و دادن پیشنهاد جدید به مخاطب است چون معتقدم مخاطب، به‌خصوص مخاطب امروز باهوش است. رسانه‌های زیادی در دسترس دارد و در نتیجه وقتی تئاتر را برای دیدن انتخاب می‌کنی، باید به‌عنوان کارگردان چیزی بیش روشی قرار بدهم که تحت تاثیر قرار بگیرد و به فکر واداشته شود.

به عبارتی اصل تئاتر را به جایپوری؟

خوبی‌ها یا عناصر دیگر و مخاطب خاص دیگری را جذب می‌کنند.

بله، ولی آن‌ها کتاب است و نمی‌ماند.

با وجود این‌که حواست هست، کار شریف به صحنه بیرون اندیشه و نگاه راه اشتراک‌گذاری و پیشنهادی برای مخاطب داشته باشی یا حتی حرفه‌ای‌های سینما و تئاتر را روی صحنه می‌بوی اما نیازی نداری از برخی

برای خواندن متن کامل صفحه کیوارکد روی‌رو را اسکن کنید

نکته

چند برش به روایت کارگردان

نمایش مناش به لحاظ اجرایی نیز ویژگی‌هایی داشته که کیومرث مرادی در این گفت‌وگو درباره آنها توضیحاتی ارائه کرده است:

درباره لباس

درباره لباس شخصیت‌ها، خیلی چالش داشتیم، من و طراح لباس هرکدام سعی کردیم برای هر کدام از شخصیت‌ها یک الیمانی را به وجود بیاوریم، مثلا برای آن سریلانکایی یک سربند درست کردیم یا متلاوری شلوار سام درخشانی خیلی کار کردیم؛ یک شلوار گشاد که پایینش بسته است. درباره شخصیت زن، لباس سرتاسری که مثل بلوز افغانی است رادر نظر گرفتیم، ولی وقتی به یک محیط سرد می‌رود، باید لباس گرم‌تری به تن می‌کرد. آیامی توانست با خودش در همه اینجا یک لباس زمستانی افغانی آورده باشد؟ در این باره با ندا نصر صحبت کردم و پیش خودمان این پیش فرض را گذاشتیم که به او لباسی داده می‌شود که اتفاقا هویت ندارد. فقط آن را می‌پوشد. البته رنگ لباس شاید کمی هویت دارد به این معنا که توی کاپشن رنگ گرم دارد که گرم است و برای زندگی و گرما به آن نیاز داشت و بیرونش آبی خاکستری خیلی سرد که در واقع دارد زندگی او را تعریف می‌کند؟

درباره موسیقی

باید یک بار اجرا بدون فرشاد ببینی، ای کاش می‌شد این کار را کرد؛ نمایش خالی می‌شود. درست‌ترین است که قلب نمایش از بین می‌رود. فرشاد به نظر من فقط یک آهنگساز یا نوازنده نیست، او به پرفورمر است؛ پرفورمری که برای هر شخصیتی یک صدا تولید می‌کند. آواها و صداهایی که برای سیلان تولید می‌کند، هیچ ربطی به لاویا، یعنی دختر افغان ندارد. جدای از این، کار دیگری که برای نمایش می‌کند، ایجاد اتمسفر و فضای نمایش است. او در کنار میزانشن به فضا سازی برای شب، سرما، باران، رعد و برق، جنگل و ... کمک می‌کند. شاید بشود هر آنچه فرشاد می‌نوازد را ضبط کرد و هنگام نمایش پخش کرد اما زنده و پویا نیست. به این معنی که شاید اجرای امشب یا شب گذشته فرق داشته باشد و همین‌طور با اجرای فردا، بر اساس حس فرشاد چیزهایی اضافه می‌شود یا تغییر می‌کند.

درباره تکنولوژی در تئاتر

در دوره‌ای تماشاگران از دیدن تکنولوژی در تئاتر لذت می‌بردند اما بعد یکباره رها شد و تئاترها تبدیل شدند به دیالوگ و چند چهارپایه، میز یا بازیگرانی که با بدن خود کارهای عجیب و غریب می‌کنند. واقعیت این است که برای من اجرای تئاتر مثل گرم، نور، طراحی صحنه، طراحی لباس خیلی اهمیت دارد. طراحی لباس واقعا گران تمام می‌شود ولی نمی‌توان آن را از تئاتر حذف کرد. یک نمایش ساده با سه بازیگر به صحنه بردم و حدود ۵۰ میلیون هزینه لباس آن شد. باور نمی‌کنی هزینه نور نمایش مناش بیشتر از ۳۰۰ میلیون تومان شد. نمایش برای ما حدود ۸۰۰ میلیون تومان تمام شد و به جرات می‌توانم بگویم دستمزد بازیگران یک‌سوم و دوسومش هزینه تولید این تئاتر بود. تئاتر هنر گرانی است اما اگر درست برنامه‌ریزی شود، می‌تواند هزینه را برگرداند.

درباره سالن

من اگر می‌خواستم انتخاب کنم یا سالن سمندریان را انتخاب می‌کردم یا همین سالن را چون تاریکی دور تا دور صحنه برایم مهم بود که بتوانم وسطش جنگل را ایجاد کنم. اگر قرار بود در سالن چارسو اجرا شود، تماشاگر این پلان را نمی‌دید. ارتفاع سالن برای من خیلی مهم بود، این توره‌ها هر چقدر ارتفاعشان بیشتر باشد، بزرگی و بلندی جنگل و درختان بیشتر دیده می‌شود. سالن شهرزاد خوب بود برای این اجرا. شیب تماشاگرها هم مناسب بود و به خصوص در ردیف‌های سه و چهار، دید خیلی بهتری داشتند.

شروع پر قدرت جشنواره تئاتر فجر خراسان رضوی

ترسول - مهلت فراخوان سی و دومین جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی با دریافت بیش از ۹۰ نمایش نامه به پایان رسید و به گفته دبیر جشنواره، یکی از مهم ترین تفاوت های این دوره با سال های قبل، حضور پررنگ جوانان در عرصه نمایش است. به گزارش خراسان رضوی، محمد جهان پا در گفت و گو با خبرنگار ما اظهار کرد: بیشتر این نمایش نامه هایی که به دبیرخانه رسیده مربوط به مشهد است و شهرهایی مانند سبزوار، نیشابور، تربت حیدریه، درگز، خلیل آباد و کاشمر نیز در جشنواره حضور دارند که سبزوار با ارسال بیش از پنج اثر حضور پررنگ تری داشته است. وی ادامه داد: گروه ها تا ۳۰ مهر برای تمرینات شان فرصت دارند، سپس به مدت ۱۰ روز بازبینی آثار را انجام می دهیم و ۱۵ آبان هم اسامی ۱۵ گروه راه یافته به مرحله نهایی جشنواره اعلام می شود تا در هفته اول آذر به صورت حضوری رقابت کنند. در نهایت نیز سه اثر برای راه یابی به جشنواره بین المللی فجر انتخاب می شوند.

دبیر سی و دومین جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی با اشاره به حضور گسترده جوانان جوای نام تئاتر مشهد گفت: این اتفاق خیلی خوب و بی نظیر است. باید فرصت و بستر دیده شدن جوانان را در جشنواره فراهم کنیم تا در کنار جوانانی که تجربه چندین ساله حضور در جشنواره را دارند، بدرخشند.

جهان پا به پررنگ شدن موضوع نقد در جشنواره امسال اشاره کرد و گفت: داوران منتقد ما پنج جایزه به بازیگر زن و مرد، کارگردان، نویسنده و اثر برتر اهدا می کنند که جوایز به همت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی و حامیان مالی جشنواره به این افراد اهدا می شود.

وی در خصوص جوایز ویژه این دوره از جشنواره تئاتر استان نیز بیان کرد: عزیزی که در حوزه ایثار و شهادت اثر ارائه می کنند از سوی بنیاد شهید خراسان رضوی جوایزی به آن ها اعطا می شود. همچنین در حوزه سیره حضرت رضا (ع) از سوی موسسه آفرینش های هنری جوایزی در حوزه ادبیات حماسی از سوی حوزه هنری و برای نمایش اولی هایی که اصول صحیح نمایش نامه نویسی را رعایت کرده باشند از سوی گروه ادبیات نمایشی دانشگاه اقبال لاهوری و برای گروه هایی که در حوزه اهمیت خانواده، جایگاه کودک و نوجوان اثر ارائه کنند از سوی کانون پرورش فکری کودک و نوجوان خراسان رضوی جوایزی اهدا می شود.

نقش موثر طنز و فانزری در تئاتر کودک

«نیم و جیبی» به جنگ دیو می رود

عنوان بستری برای آموزش، تربیت، سرگرمی و القای مفاهیم به کودکان اهمیت به سزایی در تعلیم و تربیت دارد و زمانی با عنصر طنز و فکاهی در هم آمیخته می شود، در کنار ایجاد سرگرمی و نشاط، هدف اصلی خود را در ذهن تماشاگر کودک تثبیت می کند. کودک در قالب بازی و نشاط آمادگی بیشتری برای درک و پذیرش بهتر مفاهیم تربیتی از خود نشان می دهد.

بی شک انتقال معنی و اهداف آموزشی و تربیتی از طریق طنز موجود در لایه های متفاوت اجرای یک اثر نمایشی، علاوه بر ایجاد فضای شاد و فرح انگیز، ثبات و بقای طولانی تری در ذهن و اندیشه مخاطبان کودک و نوجوان باقی می گذارد.

وی ادامه داد: در جای جای تولید یک اثر نمایشی برای کودکان، طنز و فانزری می تواند کودک را با کلیت جریان آن رویداد نمایشی بیوند بزند تا در موقع لزوم درونمایه داستان را در ذهن مخاطب تثبیت کند. استفاده از عناصری چون تکرار، افعال معکوس، پارادوکس های فانزری و امثالهم تکنیک های استفاده از طنز در نمایش کودک است.

دهقانی در پایان درباره علاقه به تولید تئاتر در حوزه کودک و نوجوان توضیح داد: گروه تئاتر «ختیا» در زمینه تولید نمایش های فیزیکال مبتنی بر حرکت و بدن، سابقه طولانی دارد و لزوم وجود حرکت و عملکرد زبان بدن در نمایش، همواره از اولیت های اجرایی این گروه است. این گروه در تولید نمایش ویژه کودک و نوجوان نیز سعی در ارائه و معرفی آیین های نمایشی، رقص های محلی و حرکات موزون دارد تا علاوه بر اینکه در یکی از پر مخاطب ترین ژانر های نمایش فعالیت کند، سهم خود را در آموزش، فرهنگ سازی و مهمتر از آن ایجاد فضای شاد و مفرح در کنار دعوت تماشاگر به اندیشه و تفکر ادا کند.

سهم نمایش کودک در بالا بردن سطح آگاهی کودکان چنان ظرفیت و عمیق است که شاید بتوان گفت نمایش موثرترین ابزار آموزش است.

نمایش «نیم و جیبی» تا ۴ شهریور ماه ساعت ۱۸ در سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه می رود.

این نمایش، بیان کرد: دلیل اصلی استفاده از تکنیک تلفیقی، کاراکترهای نمایش هستند به عنوان نمونه تفاوت بین چته بزرگ یک دیو در برابر دختری که از فرط کوچکی او را نیم و جیبی خطاب می کنند، با استفاده از عروسک باور پذیر است از این رو راهکار استفاده از عروسک برای نمایش دادن شخصیت نیم و جیبی، راهکار مؤثری به نظر می رسد. ضمن آنکه کود کار تباط تنگانگی با عروسک برقرار می کند. دنیای عروسک های نمایشی با نگاهی به بازی های خلاق کودکان، دنیای ملموس و باور پذیر است که به عنوان بل آر تباطی میان کودک و تئاتر، همواره عملکرد قوی، مثبت و تأثیر گذار خود را به اثبات می رساند.

این کارگردان تئاتر درباره نقش و تأثیر طنز در نمایش های کودک و نوجوان گفت: بازی و نمایش به

آزاد است از داستان کهن «حسنی به جنگ دیو می رود» اما این بار قهرمان دختری کوچک است چون فارغ از مرز میان دختر و پسر، یازن و مرد بودن، آنچه مهم است، رسیدن به هدف است. فضای نمایش با لباس ها، موسیقی و حرکات موزونی که تلنگری به فرهنگ آذری می زند، سمت و سوی نمایش های ایرانی با چاشنی آئینی پیدا کرده است.

«نیم و جیبی» نمایشی سراسر موسیقی و رنگ و نور است که تماشاگر کودک و بزرگسال را با خود همراه می کند. همچنین در بخش هایی از روند نمایش از تباط شخصیت ها با تماشاگر آن موجب می شود آنها با این باور که در سر نوشت آبادی سهم و شریک هستند قهرمان نمایش را در شکست دادن دیو همراهی کنند.

دهقانی با اشاره به تلفیق اجرای زنده و عروسکی در

علیرضا دهقانی کارگردان نمایش «نیم و جیبی» درباره شکل گیری این اثر نمایشی و استفاده از شیوه اجرایی زنده و عروسکی در کنار هم توضیحاتی ارائه داد.

روزها در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه است درباره شکل گیری این اثر نمایشی گفت: ایده اصلی نمایش مبتنی بر معرفی راهکار حل مشکل برای کودکان است؛ قهرمانی که برای کمک به اهالی آبادی با استفاده از عقل و هوش به جنگ دیو می رود، دختری است از نسل کودکانی که امروزه درگیر دنیای تکنولوژی شده اند.

وی ادامه داد: در نمایش شخصیت نیم و جیبی در روستایی باصفا با استفاده از عقل و درایت و اندیشه، دیو ی غارتگر را فراری می دهد. این نمایش اقتباسی

«سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند

نمایش موزیکال «سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند اجرا خواهد شد.

اولین اثر نمایشی گروه تئاتر آنتاکال بانام سونات جهنمی از سوم شهریور ماه روی صحنه خواهد رفت.

سونات جهنمی به کارگردانی و تهیه کنندگی ارسلان شهباز بیگی و نویسندگی فرشاد زارعی در پردیس تئاتر سپند اجرا خواهد شد.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «غریبه ای راه گم کرده وارد گورستانی متروکه می شود. او در مواجهه با مردگان آن جامتوجه می شود که باید خود را از دست گورکن قبرستان نجات دهد. مردگان با روایت کردن سرگذشت خود در قالبی موزیکال به غریبه کمک می کنند تا بتواند گورکن را از میان بردارد اما گورکن درخواست دیگری از غریبه دارد».

آنچه در کمدی-تراژدی سونات جهنمی به چشم می آید، تفاوت فرم موزیکال آن است که با شکل معمول و تاثیر یافته از آثار ملودرام غربی تمایز ایجاد کرده است و گروه آنتاکال تلاش کرده تا رویکرد نوآورانه ای در اجرای یک تئاتر فانتزی داشته باشد.

آهنگساز و طراح صدا این تئاتر امیرعباس ابراهیمی است. ملیکا گنجی، یزدان نیری، شیوا احسان پذیر، مبینا زارعی، ارسلان شهباز بیگی، علی هیربدیان، صدف کاشانی، کامیاب حاجی نوروزی بازیگران این نمایش هستند

ثبت ۹۰ نمایشنامه در جشنواره تئاتر استانی

مدیر روابط عمومی سی و دومین جشنواره تئاتر خراسان رضوی از ثبت نام بیش از ۹۰ نمایشنامه برای شرکت در این جشنواره خبر داد. سید حبیب قآنی گفت: براساس فراخوان جشنواره تئاتر خراسان رضوی، امکان

ثبت نام متقاضیان تا پایان وقت اداری ۳۱ مرداد بود که نهایتاً بیش از ۹۰ اثر در دبیرخانه سی و دومین جشنواره تئاتر فجر استان خراسان رضوی ثبت شد. براساس گزارش روابط عمومی جشنواره تئاتر خراسان رضوی، وی افزود: در میان آثار ثبت نامی علاوه بر مشهد، نمایشنامه هایی از شهرستان های سبزوار، تربت حیدریه، کاشمر، خلیل آباد، خواف، چناران و درگز نیز به چشم می خورد. مدیر روابط عمومی سی و دومین جشنواره تئاتر خراسان رضوی تصریح کرد: بازبینی آثار از ۳۰ مهر، آغاز و نتایج تا ۱۵ آبان اعلام می شود.

معرفی مدیر اجرایی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر

با حکم کاظم نظری، رییس چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر و مدیرکل هنرهای نمایشی و به پیشنهاد کوروش زارعی، دبیر جشنواره، حجت‌الله ناظری به عنوان مسوول

دبیرخانه و مدیر اجرایی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر منصوب و معرفی شد.

در متن این حکم آمده است: «جناب آقای حجت‌الله ناظری / با عنایت به برگزاری چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در سال جاری و بنا بر پیشنهاد آقای کوروش زارعی، دبیر محترم چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر و به منظور اجرای جشنواره‌ای منظم، پررونق و موفق به موجب این حکم جناب عالی را به عنوان «مسوول دبیرخانه و مدیر اجرایی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر» منصوب می‌نمایم.

با عنایت به تعهد، توانمندی و تجربیات ارزشمند حضرت عالی، اطمینان دارم با جلب همکاری همه دست‌اندرکاران و هنرمندان این امر، جشنواره‌ای بسیار موفق را رقم خواهیم زد. توفیق روزافزون حضرت عالی در خدمت به هنر تئاتر این سرزمین و نظام مقدس اسلامی را از حق تعالی مسالت دارم.»

یک سال مدیریت فرهنگ و هنر دولت سیزدهم در آینه تئاتر

هشت گام محقق

پانوق

مرور برگ‌های تقویم از گذر عمر دولت سیزدهم بر مدار یک سالگی خبر می‌دهد: دولتی که با شعار دولت مردمی، جهادی و انقلابی کار خود را در شرایطی آغاز کرد که از یک سو به سبب تحریم‌های ظالمانه و از سوی دیگر، زیر سایه سنگین کرونا از همان آغازین گام‌ها با مخاطرات و مصائب مختلف و متعددی روبه‌رو بود. دولتی که ساخت ایران قوی را بنا به صحبت‌ها و وعده‌های سید ابراهیم رئیسی به عنوان رئیس دولت سیزدهم به عنوان هدف فعالیت‌های خود قرار داد و یکی از مهم‌ترین بسترهای تحقق این هدف را عبور از گذرگاه فرهنگ برگزید. حال در یک سالگی عمر دولت سیزدهم، سنجش کارنامه و اقدامات آن در عرصه تمدن‌ساز و هویت‌بخش فرهنگ بیش از هر زمانی ضروری می‌نماید؛ ضرورتی که تحقق دست‌یابی به راهبردی بی‌نقص را برای عبور از پیچ‌های مخاطرات پیش‌رو را پیش‌گوشش می‌کند. در عرصه فرهنگ و هنر بی‌تردید توجه به هنر تئاتر به عنوان مادر هنرهای نمایشی همواره مهم‌ترین ضامن قوت یا ضعف دیگر هنرها به شمار می‌رود. بر همین اساس، این گزارش مروری دارد بر برآورد اقدامات یک ساله دولت سیزدهم در حوزه تئاتر.

بودیم؛ مساله‌ای که آرام‌آرام شرایط بازگشت به روزهای پیش از کرونا را پیش‌ازپیش فراهم می‌کرد. این مساله در حوزه فرهنگ و هنر نیز به عنوان یکی از اولویت‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تعریف شد و در کنار تلاش این نهاد وزارتی مبنی بر تزریق و اکسین به هنرمندان پیشکسوت، تزریق و اکسین به دیگر هنرمندان را برای فراهم کردن هرچه سریع‌تر مسیر بازگشت آن‌ها به کسب و کار تولید آثار هنری‌شان با جدیت و سرعت دنبال شد؛ به گونه‌ای که در نیمه شهریور (۱۵ شهریور ۱۴۰۰) از زبان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، تلاش این وزارتخانه برای عادی‌سازی فعالیت‌های فرهنگی و هنری رسانه‌ای شد.

گام سوم: مدین امید به تئور اجراها تا رسیدن به رکورد اجراها پیش از کرونا
عادی‌سازی فعالیت‌های فرهنگی و هنری تنها یک‌ماه بعد از آغاز به کار دولت سیزدهم در سایه روند واکسیناسیون سراسری جامعه، نشان‌دهنده عزم بالای دولت برای فراهم کردن شرایط بازگشت هنرمندان به حرفه تخصصی‌شان در عرصه‌های مختلف هنری بود. این مهم در ۲۷ شهریور ۱۴۰۰ رنگ عملیاتی به خود گرفت و ستاد ملی مقابله با کرونا همچنین دولت اجازه بازگشایی سالن‌های تئاتری را با تغییر رنگ پایتخت و بسیاری دیگر از استان‌ها و شهرستان‌های کشور صادر کرد. ابلاغ همین دستور کافی بود تا دیگر شاهد بازگشت رنگ و نور امید بر چهره هنرمندان تئاتر و سیمای تماشاخانه‌ها و سالن‌های دولتی و خصوصی تئاتر در کشور باشیم. درست از زمان ابلاغ این دستور در تاریخ مذکور، درخواست هنرمندان تئاتر برای اجرا در تالارهای سراسر کشور ارائه شده و همین خود نوید روزهای بهتر و بهتر برای خانواده تئاتر و از آن مهم‌تر مخاطبان این هنر را می‌دهد. این روند تا مردادماه ۱۴۰۱ به شکل مستمر با شیب صعودی بسیار مطلوبی به

کودک و نوجوان و سیاستگذاری در راستای تقویت و حمایت از گروه‌های نمایش آیینی، مذهبی، سنتی و بومی و مواردی دیگر را ذکر کرده بود.

گام اول: رسیدگی به خسارت‌های کرونا بر خانواده تئاتر
اسماعیلی اولویت اول این نهاد وزارتی را در نخستین روزهای آغاز به کارش (۵ شهریور ماه ۱۴۰۰) رسیدگی به عوارض ناشی از کرونا برای اصحاب فرهنگ و هنر به ویژه خانواده تئاتر دانست. این رویکرد همزمان با ایامی بود که تعطیلی سالن‌های تئاتر و رکود ۱۸ ماهه اجراهای عمومی شرایط سختی را برای خانواده تئاتر به ویژه آن دسته از هنرمندانی که تنها راه امرار معاش خود و خانواده‌شان از طریق اجراهای عمومی بود، فراهم ساخته بود. به همین سبب، تاکید وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم بر تلاش برای کاستن وجبران خسارت‌ها همچنین کوشش برای تسریع روند واکسیناسیون و بازگشایی سالن‌های نمایشی یکی از خبرهای خوشی بود که هنرمندان تئاتر در نخستین روز کار رسمی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از زبان اومی شنیدند.

گام دوم: تسریع روند واکسیناسیون و خط بطلان بر ۱۸ ماه تعطیلی تئاتر
یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های دولت سیزدهم تلاش برای تسریع روند واکسیناسیون و گام برداشتن به سمت امنیت نسبی جامعه و در نهایت بازگشت شرایط کار، تحصیل، تولید و اشتغال به روزهای پیش از فراگیری این ویروس جهانی بود؛ امری که با روی کار آمدن دولت سیزدهم، نه در حرف که در عمل جنبه عینی و عملیاتی به خود گرفت و در قریب به یک‌ماه از شروع کار دولت، شاهد شکسته شدن روزانه ورود واکسن و تزریق دوزهای اول و دوم آن به افراد

دینی، ارزشی و فرهنگی؛ توجه و تقلید هنرمندان حوزه هنرهای نمایشی به آثار غربی در مقایسه با آثار ایرانی و شرقی و عدم توجه لازم به نمایش‌های سنتی؛ به عنوان مهم‌ترین نگاه آسیب‌شناسه اسماعیلی به حوزه هنرهای نمایشی در برنامه مطرح شده بازتاب داده شده بود. وی همچنین در حوزه رفع آسیب‌ها، توجه به دغدغه‌ها و اولویت‌سنجی برنامه‌ها برای حرکت پرشتاب تئاتر و خانواده این هنر به سمت توسعه و پیشرفت به مواردی چون توجه به مطالبات اهالی تئاتر و حل مسائل صنفی از طریق خانه تئاتر، فرهنگ‌سازی در راستای فعال‌سازی ظرفیت تئاتر در کشور بر اساس آمایش سرزمینی و محوریت تئاترهای بومی و محلی در اقصی نقاط کشور به واسطه احداث سالن‌های نمایش تئاتر در سراسر کشور، همچنین حمایت از گروه‌های نمایشی شهرستان‌ها، سامان‌بخشی جشنواره‌های موضوعی، منطقه‌ای و سراسری تئاتر، تقویت نهاد‌های صنفی و خصوصی نمایش، اعطای مجوز و ایجاد ظرفیت رسمی برای تعزیه، شاهنامه‌خوانی، نقالی و... در قالب تشکیل صنف، بهینه‌سازی ظرفیت نظارت بر محتوا و اجرا در راستای صیانت از فرهنگ ایرانی-اسلامی، هدفمندی ظرفیت تئاتر در حوزه

۳۳ برنامه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حوزه آسیب‌شناسی و تقویت حوزه تئاتر
دکتر محمد مهدی اسماعیلی در قامت وزیر پیش‌نهادهی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم در ۲۵ مرداد ۱۴۰۰ آسیب‌شناسی، برنامه‌ها و پیش‌بینی‌های خود را در حوزه‌های مختلف زیر مجموعه وزارتخانه از جمله تئاتر و هنرهای نمایشی طی متنی در ۸۳ صفحه رسانه‌ای کرد. وزیر پیش‌نهادهی وزارت فرهنگ و ارشاد دولت سیزدهم در حوزه آسیب‌شناسی و ارائه برنامه‌ها در شاخه تئاتر بعد از بازتاب ۲۳ بند نگاه آسیب‌شناسانه به این شاخه هنری به بیان برنامه‌های خود برای توسعه و شکوفایی هرچه بیشتر تئاتر در دوران وزارتش پرداخت. مواردی چون مبهم بودن جایگاه هنر تئاتر در بدنه فرهنگی کشور، عدم توجه لازم به تأثیر سیاست‌های مالی و فرهنگی در حوزه تئاتر؛ کمبود سالن‌های استاندارد نمایشی؛ گرانی بلیت و خدمات تئاتری؛ عدم مشارکت مردمی در عرصه هنرهای نمایشی؛ نبود اولویت‌بندی و نیازسنجی در حوزه‌های آموزش، مخاطب، هنرمند، اثر، مدیر، پژوهش تئاتر؛ عدم ساماندهی پرورش و تربیت هنرمندان فعال در حوزه هنرهای نمایشی؛ عدم توجه هنرمندان مجرب و حرفه‌ای به موضوعات

عادی‌سازی فعالیت‌های فرهنگی و هنری تنها یک‌ماه بعد از آغاز به کار دولت سیزدهم در سایه روند واکسیناسیون سراسری جامعه، نشان‌دهنده عزم بالای دولت برای فراهم کردن شرایط بازگشت هنرمندان به حرفه تخصصی‌شان در عرصه‌های مختلف هنری بود

قق شده

روند خود ادامه داده است؛ به گونه ای که در مردادماه ۱۴۰۱ آمار اجراهای نمایشی در پایتخت به رکورد بیش از ۸۰ اثر طی هر شب رسید که این آمار قابل تطبیق با تعداد اجراهای نمایشی پیش از دوران کرونا در پایتخت است؛ اتفاقی که در اقبال کارشناسان، نیازمند گذشت زمانی حداقل چهارساله بود. در کمتر از یک سال جامه عمل پوشید. این مهم یکی از درخشان ترین برگ های توفیق مدیریت تئاتر کشور ذیل برنامه های اجرایی دولت سیزدهم در عرصه فرهنگ و هنر به شمار می رود.

گام چهارم تلاش برای افزایش سالن های نمایشی استان ها

یکی دیگر از برنامه های محمد مهدی اسماعیلی در حوزه تئاتر در برنامه ۸۳ صفحه ای وی توسعه عادلانه فضاهای فرهنگی و تقسیم به مساوات بودجه فرهنگی در تمام استان ها و شهرستان ها به ویژه در حوزه تئاتر با محوریت افزایش و توسعه زیرساخت ها و سالن های نمایشی در سطح کشور است. رویکردی که بار دیگر جنبه عینی و عملیاتی یافت. برنامه های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حوزه اتمام ساخت، تجهیز، بهسازی و روزآمدسازی سالن های تئاتری سراسر کشور در قالب سفرهای استانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به همراه رییس جمهور یا به شکل مستقل و همچنین معاونت هنری وزارتخانه (محمد صالاری) از ۲۰ مهر ۱۴۰۰ تا ۱۴ مرداد ۱۴۰۱ به شکل مستمر ادامه داشت و تا لحظه تنظیم این گزارش بیش از ۵۰۰ میلیارد تومان بودجه برای اتمام و تکمیل ساخت سالن های تئاتری، تجهیز، نوآوری و بهسازی سالن های نمایشی در سراسر کشور هزینه شده است.

گام پنجم؛ مشارکت استان ها در برگزاری جشنواره های هنری فجر انقلاب
یکی از مهم ترین اقدامات وزارت فرهنگ

و ارشاد اسلامی دولت مردمی سیزدهم در همراهی با چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر، برداشتن گامی مهم برای مشارکت دیگر استان ها و شهرستان ها در برگزاری جشنواره ها و رویدادهای مهم فرهنگ و هنر کشورمان بود که برای نخستین بار در طول سابقه ۴۰ ساله جشنواره بین المللی تئاتر فجر شاهد برگزاری مراسم افتتاحیه این رخداد در جایی غیر از تهران بودیم. قرعه این مهم در گام نخست به نام استان یزد و شهر یادگیرها، یزد رقم خورد؛ اتفاق و رویدادی که از همان زمان مطرح شدن تار و اجرا و برگزاری اش مصادف با ۱۵ بهمن ماه ۱۴۰۰ نه تنها مورد استقبال فعالان، هنرمندان، کارشناسان و منتقدان عرصه هنرهای نمایشی کشور قرار گرفت که بازتاب دهنده این اصل بود که دولت سیزدهم در کنار تاکیدات رییس جمهور این دولت و وزرای کابینه او برای عملیاتی ساختن تمامی آن شعارها، نخست خود روحیه انقلابی و جهادی را به فعلیت درآورد؛ تا بتواند با این حرکت آغازگر استمرار این روحیه در بدنه معاونان، مدیران کل و در نهایت خانواده فرهنگ و هنر کشورمان باشند.

گام ششم؛ تخصیص تمام بودجه جشنواره تئاتر فجر؛ تحقق آرزویی بعد از ۲۰ سال

دیگر نقش آفرینی مهم دولت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در راستای تحقق وعده های داده شده به برطرف ساختن آسیبی بازمی گشت که همواره یکی از اصلی ترین موانع و سدهای برگزاری جشنواره های فرهنگی و هنری با محوریت فجر انقلاب بود؛ مساله بودجه!!

نمی توان طی دو دهه اخیر به جشنواره بین المللی تئاتر فجر به عنوان مهم ترین رویداد عرصه هنرهای نمایشی کشورمان نگاه کرد و همواره وبی هیچ اغراقی شاهد اختلاف بودجه اعلام شده از سوی دبیر

این رویداد و در نهایت آنچه از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت های مختلف به اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای برگزاری این جشنواره بازمی گشت، نبود. تاریخ حداقل دو دهه اخیر حتی برای نمونه، یک بار نیز شاهد تخصیص کامل بودجه اعلام شده از سوی دبیر و مبلغ پرداخت شده از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نبوده است؛ در همین راستا، برای نخستین بار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی عده اعلام شده ۹ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان بودجه ارزیابی شده برگزاری این رخداد را به شکل تام و تمام به جشنواره چهارم اختصاص دهد.

گام هفتم؛ آزمون سوم؛ اتمام جشنواره تئاتر فجر بدون بدهی!

شاید درخشان ترین بخش تخصیص کامل بودجه چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در به هنگام و به موقع پرداخت شدن آن بود؛ جایی که همزمان با برگزاری مراسم اختتامیه چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در ۲۶ بهمن ماه ۱۴۰۰ این رویداد برخلاف ادوار پیشین خود حتی یک ریال بدهی نداشت. این جشنواره توانسته بود تمام تعهدات مالی خود نسبت به کمک هزینه های گروه های نمایشی، مساله اسکان و پذیرایی هنرمندان استانی و همچنین دیگر هنرمندانی که در قالب گروه های نمایشی بخش تئاتر ملل برای رونق بخشیدن به بازگشت این بخش را که در جشنواره سی و نهم به سبب شیوع ویروس کرونا از این رویداد حذف شده بود به شکل تمام و بدون کوچک ترین فاصله و ذره ای دلواپسی پرداخت کند.

این گامی دیگر در راستای تحقق شعارها و وعده های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در راستای حمایت تام و تمام از جشنواره های فرهنگی هنری کشورمان به شمار می رفت.

گام هشتم؛ توسعه زیرساخت های آموزشی و اجرای عدالت فرهنگی

از دیگر برنامه های اعلام شده وزیر فرهنگ و ارشاد به توسعه فراگیر هنر در دو ساحت آموزش و همچنین برداشتن گام های عینی و عملیاتی برای تحقق توسعه عدالت فرهنگی بازمی گشت. اتفاقی که گذار یک ساله فعالیت دولت مردمی سیزدهم در قالب سفرهای مختلف و متعدد وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به استان ها و تخصیص بودجه برای اتمام ساخت سالن ها و زیرساخت های مورد نظر برای افزایش سرانه تالارهای نمایشی با محوریت توسعه و فراگیری عرصه هنر تئاتر و همچنین تاکید او بر گام برداشتن در حوزه عینی و ملموس توسعه آموزش هنر نمایش در تمامی استان ها و شهرستان ها با تاکید بر احداث یک هنرستان پسرانه و یک هنرستان دخترانه در هر استان، جنبه ای دیگر از تحقق وعده های داده شده از سوی دکتر محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی را با خود به همراه داشت.

آموزش رایگان ۵۰ رشته هنری در ۲۰ استان کشور (از جمله هنر تئاتر) و ساماندهی معاونت های آموزشی و پژوهشی حوزه هنرهای نمایشی در سراسر کشور نه تنها جنبه تحقق یافته شعار عدالت فرهنگی را بازتاب می داد که در حقیقت پاسخی به مطالبه چهارده اخیر در حوزه توازن نظام آموزشی و توجه به نقاط کمتر برخوردار کشور بود.

شاید درخشان ترین بخش تخصیص کامل بودجه چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در به هنگام و به موقع پرداخت شدن آن بود؛ جایی که همزمان با برگزاری مراسم اختتامیه چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در ۲۶ بهمن ماه ۱۴۰۰ این رویداد برخلاف ادوار پیشین خود حتی یک ریال بدهی نداشت

«سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند

مهر: نمایش موزیکال «سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند اجرا خواهد شد. اولین اثر نمایشی گروه تئاتر آنتاکال با نام سونات جهنمی از سوم شهریور ماه روی صحنه خواهد رفت. سونات جهنمی به کارگردانی و تهیه کنندگی ارسلان شهبازیگی و نویسندگی فرشاد زارعی در پردیس تئاتر سپند اجرا خواهد شد. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «غریبه‌ای راه گم کرده وارد گورستانی متروکه می‌شود. او در مواجهه با مردگان آن جا متوجه می‌شود که باید خود را از دست گورکن قبرستان نجات دهد. مردگان با روایت کردن سرگذشت خود در قالبی موزیکال به غریبه کمک می‌کنند تا بتواند گورکن را از میان بردارد اما گورکن درخواست دیگری از غریبه دارد.»

هنر

اگر هنرمندی به صورت غیر قانونی، ناچار به پرداخت مالیات شده جای شکایت باز است

است هر سال اظهار نامه بدهند. به محض اینکه یک بار اظهار نامه پر کردند، این ضرورت ایجاد می شود که هر سال اظهار نامه را پر کنند و مدارک خود همچون قراردادهای کاری در آن بیاورند اما اگر هنرمندی یک سال فعالیت نکرده باشد و اظهار نامه رانیز پر کرده باشد، مالیاتی که برایش در نظر گرفته شده، غیر قانونی است و می تواند شکایت کند.

رئیس هیات مدیره خانه تئاتر خاطر نشان کرد: هنرمندان اشخاص حقیقی هستند. در حالیکه شرکت ها ثبت شده اند و میزان درآمد و هزینه هایشان قابل استخراج است ولی چنین چیزی در فعالیت های هنری وجود ندارد. بنابراین هنرمندان در اظهار نامه مالیاتی خود این موارد را اعلام می کنند و لازم است هر قراردادی که می بندند در اظهار نامه خود قید کنند. اگر چنین نکنند، وزارت دارایی از طریق قراردادهای پروژه های هنری می تواند به این اطلاعات دست پیدا کند.

راد تاکید کرد: اگر کسی درآمدی نداشته و برگه اظهار نامه خود را هم پر کرده باشد، حق ندارد از او مالیات بگیرند و این مساله قابل پیگیری و شکایت است. او خاطر نشان کرد: هر یک از هنرمندان تئاتر که دچار این مشکل شده اند و مستندات داشته باشند، می توانند بارایه مستندات خود از طریق شورای داوری خانه تئاتر، شکایت کنند و حتما رسیدگی خواهد شد.

ایرج راد، رئیس هیات مدیره خانه تئاتر توضیحاتی درباره معافیت مالیاتی هنرمندان ارائه و تاکید کرد اگر هنرمندی به صورت غیر قانونی، ناچار به پرداخت مالیات شده است، جای شکایت برای او باز است.

سید جواد روشن، یکی از کارگردانان تئاتر اعلام کرد با وجود پر کردن اظهار نامه مالیاتی و با اینکه در دو سال گذشته نمایشی روی صحنه نبرده است، نه تنها مالیات برایش در نظر گرفته شده بلکه جریمه ای هم به عنوان تاخیر در پرداخت برایش تعیین کرده اند.

او خواستار واکنش خانه تئاتر و اداره کل هنرهای نمایشی نسبت به مساله معافیت مالیاتی هنرمندان شد.

در همین زمینه با ایرج راد، رئیس هیات مدیره خانه تئاتر گفتگو کردیم و او در پاسخ به ایسنا گفت: بر اساس آخرین قانون، هنرمندانی که در طول سال مبلغ درآمدشان بالای ۲۰۰ میلیون تومان باشد، موظف به پرداخت مالیات هستند که البته همین هم غیر قانونی است. چون بر اساس بندل اصل ۱۳۹ قانونی اساسی، فعالیت های هنری معاف از پرداخت مالیات هستند. با این حال در تازه ترین تصمیم گیری ها، مقرر شد اگر هنرمندی در طول سال بیش از ۲۰۰ میلیون تومان درآمد داشت، قانون معافیت مالیاتی شامل حال او نشود. او اضافه کرد: هنرمندان برای بهره مندی از قانون معافیت مالیاتی لازم

«سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند

همدلی | نمایش موزیکال «سونات جهنمی» در پردیس تئاتر سپند اجرا خواهد شد. به نقل از روابط عمومی نمایش، «سونات جهنمی» به کارگردانی و تهیه کنندگی ارسلان شهبازیگی و نویسندگی فرشاد زارعی از سوم شهریورماه در پردیس تئاتر سپند اجرا خواهد شد. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «غریبه‌ای راه گم کرده وارد گورستانی متروکه می‌شود. او در مواجهه با مردگان آنجا متوجه می‌شود که باید خود را از دست گورکن قبرستان نجات دهد. مردگان با روایت کردن سرگذشت خود در قالبی موزیکال به غریبه کمک می‌کنند تا بتواند گورکن را از میان بردارد اما گورکن درخواست دیگری از غریبه دارد.» در توضیح این نمایش آمده است: آنچه در کم‌دی - تراژدی «سونات جهنمی» به چشم می‌آید، تفاوت فرم موزیکال آن است که با شکل معمول و تأثیر گرفته از آثار ملودرام غربی تمایز دارد و گروه تئاتر «آنتاکال» تلاش کرده تارویکرد نوآورانه‌ای در اجرای یک تئاتر فانتزی داشته باشد. آهنگساز و طراح صدای این تئاتر امیرعباس ابراهیمی است. ملیکا گنجی، یزدان نیری، شیوا احسان‌پذیر، مبینا زارعی، ارسلان شهبازیگی، علی هیربدیان، صدف کاشانی، کامیاب حاجی‌نوروزی بازیگران این نمایش هستند.

«علیرضا نادعلی» رئیس کمیته هنر شورای
شهر تهران در گفتگو با «هنرمند»

اهتمام به تئاتر به عنوان هنری پایه در واقع پرورش سینما است

«علیرضاناادعلی» فعال فرهنگی، عضو و سخنگوی شورای شهر تهران در خصوص افزایش سالن های تئاتر و برنامه های شهرداری برای کمک به تئاتر گفت: قطعاً به عنوان رئیس کمیته هنر شورای شهر تهران در این خصوص دغدغه مند هستم و شخصاً معتقد هستم که تئاتر یک هنر پایه است و اگر به آن اهتمام کنیم در واقع سینمای مان را درست پرورش داده ایم. در خصوص توسعه سالن های تئاتر ابتدا ایسن وظیفه‌ی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و در قدم بعدی هماهنگی با نهادها از جمله شهرداری است، اما طبیعتاً اینکه شهرداری وظیفه‌اش به عنوان یک نهاد جداگانه حمایت از هنر باشد، نیست بر خلاف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که این وظیفه ی اولیه اش است. او ادامه داد: تقریباً در این دوره با اینکه زمان زیادی از آن نگذشته است اما همکاری‌های خوبی را شروع کرده ایم از جمله ماجرای تئاتر شهر و موارد دیگر که انشالله نتایجش کم کم معلوم خواهد شد اما می‌توان در خصوص سالن های تئاتر هم جلساتی برگزار کرد و درباره‌اش تصمیماتی گرفته شود. نادعلی اظهار داشت: پروژه باغ صبا در منطقه ۷ که در اواخر دهه ۹۰ متأسفانه به دلایل مختلف متوقف شد و در صدهایی از پروژه تکمیل نشد و در زمان خود در خاورمیانه درجه یک بود و در حال حاضر در تلاش هستیم که این پروژه به بهره‌برداری برسد، در واقع این پروژه از آن پروژه های فرامنطقه‌ای است که پتانسیل این را دارد که برنامه های بسیاری را در حوزه تئاتر پوشش دهد چون سالن های بسیار و با سطح استاندارد خوبی دارد با مثلاً مجموعه «بیون ری» در منطقه ۲۰ شهرداری تهران که آن هم فرامنطقه‌ای است، یک مجموعه بزرگ که حتماً می‌تواند سرانه فرهنگی و هنری را در جنوب شهر بالا ببرد، کما اینکه در سال های گذشته پردیس تئاتر خاوران را با کاربری تئاتر در زمان آقای دکتر قالیباف در منطقه خاوران بساخته شد. رئیس کمیته هنر شورای شهر تهران بیان کرد: بنابراین چنین اتفاقاتی دائم در سطح های مختلف افتاده است و انشالله در این دوره هم در ادامه بخش هایی از این پروژه‌ها به نتیجه برسد و به اهالی تئاتر کمک کند. این عضو شورای شهر در خصوص کمک شهرداری در تبلیغات تئاتر تصریح کرد: اتفاقاً با رئیس سازمان زیباسازی شهر تهران جلساتی داشته‌ایم و در این خصوص صحبت کرده ایم و قول هایی به ما داده اند که انشالله تدبیری اندیشیده شود.

گفتگوی «هنرمند» با «شکر خدا گودرزی» در خصوص رونق بیشتر تئاتر با توجه به ظرفیت صد درصدی سالن ها:

با ظرفیت کامل سالن ها، تئاتر رونق گرفته است

تعدادی از افراد تصور می کنند تئاتر یک هنر ارزان است اما اینگونه نیست. من یک مثال کاملا واضح از سینما در مقابل تئاتر میزنم؛ در سینما یک فیلم در یک سانس در چندین سینما اکران شود اما تئاتر در یک سانس در یک سالن اجرا می شود بنابراین هنر گرانی است و این هنر باید مورد حمایت بیشتری قرار گیرد. اگر مورد حمایت قرار نگیرد و منوط شود به کارهای مبتذل یا کارهای عامه پسند گیشه ای رو به زوال خواهد رفت. گودرزی در پایان گفت: بنابراین تنها بخشی که می تواند تئاتر را به عنوان یک رسانه فرهنگی قوی کند و مورد توجه قرار دهد این است که بدانیم نگاهمان نسبت به تئاتر و برنامه دراز مدتمان در این خصوص چیست، اگر این برنامه ریزی را داشته باشیم حوادث غیر مترقبه مانند کرونا آتش سوزی، زلزله می تواند حامی تئاتر باشد. در نتیجه تئاتر به عنوان یک رسانه ای بسیار آسیب پذیر در کشورمان باید بیش از پیش مورد توجه قرار بگیرد.

ها و حمایت خرید آثار هنری است که اکثر شرکت ها و نهاد ها می توانند از آن استفاده کنند بنابراین نهادها را باید به این سمت و سو سوق داد که از گروه های هنری حمایت کنند، با خرید بلیت و یا حمایت های دیگری که در مرحله تولید می توانند انجام دهند و باید این گروهی که متولی تئاتر است و می خواهد کمک کننده ی تئاتر باشد بتواند از تمام ظرفیت های بالقوه به شکل بالفعل استفاده کند و آن ها را به خدمت درآورد. بازیگر فیلم «آزاد به قید شرط» بیان کرد: این حداقل اقدامی است که می توان انجام داد و مورد بعدی که می توانم به آن اشاره کنم بودجه ی تئاتر است که در حد یک شوخی است، من شخصا در جلسه ای که وزیر هم حضور داشت به خود آقای اسماعیلی و دوستانی که همراه ایشان بودند معلون هنری، معاون برنامه ریزی ارشاد و... عرض کردم که تئاتر بدون حمایت نمی تواند نفس بکشد، اقتصاد آن بسیار متفاوت و هنری گران است، در عین حال که

کردند و بعد از آن که کرونا کاهش پیدا کرد ظرفیت را بالاتر بردند و این اقدام، در موقعیت خود تصمیم دقیق و درستی بود و در حال حاضر هم تئاتر رونق گرفته و نمایش ها فروش دارند و افزوده در دوران کرونا باید گروه های تئاتری از بسته های حمایتی و تشویقی بهره مند می شدند که تا آنجایی که من می دانم برخی از گروه ها از این موضوع بهره مند شدند البته هنوز هم نیاز است. اساسا کالای فرهنگی کالایی است که باید حمایت شود و اگر نشود هیچ چیز پیش نمی رود، این یک امر بدیهی است بنابراین حمایت کردن قدم اول است. قدم دوم مشارکت در تبلیغات گروه ها، مذاکره با تلویزیون برای پخش تبلیغات تئاتر هایی که به روی صحنه است، استفاده از تلویزیون و بیلبوردهای شهری و همکاری با سازمان زیباسازی شهرداری برای تبلیغات تئاتر است. این کارگران اظهار داشت: یک تبصره ای وجود دارد که فکر می کنم تبصره ی یکی از مواد تأسیس شرکت

سوکل امیری

شکر خدا گودرزی بازیگر، مدرس کارگردان و نویسنده سینما و تئاتر در خصوص رونق بیشتر تئاتر با استفاده از ظرفیت صد درصدی سالن گفت: طبعاً در حال حاضر وقتی که از ۱۰۰٪ ظرفیت سالن استفاده می شود تا زمانی که از ۵۰٪ آن استفاده طبیعی است که رونق بیشتری میگیرد و در حال حاضر بسیاری از سالن ها پر و با تماشاگر اجرا می روند. به نظرم این اقدام برای مقابله با کرونا بسیار طبیعی بود، در بسیاری از کشور ها هم در بیک کرونا ظرفیت های سالن هایشان را محدودتر

نمایش «جانور»، به کارگردانی کیانوش ایازی؛

فریادهایی که بی صدا خاموش می شوند

کارگردان اثر، اتفاقات روز جامعه، هر چند تلخی است که کمتر به آن پرداخته میشود. نمایش «جانور» به کارگردانی کیانوش ایازی با بازی شکوفه حیدریان، فهیمه معین، بهار زندی و سعید نبوی، هر شب ساعت ۲۰ در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه است.

اشتیاق مخاطب به دانستن ادامه داستان و همدلی آنها را با تک تک پرسوناژها تا پایان نمایش با خود به همراه دارد. با اینکه با داستانی تلخ روبرو هستیم و واقعه‌ای که در حال وقوع است هرچقدر پیش میرود تلخ‌تر می‌شود، اما در نهایت با تیر خلاص در پایان نمایش مخاطب را راضی میکند، و تماشاگر را با پایان باز رها نمیکند. داستان نمایش، به چند معضل و ناهنجاری‌های زندگی در شهرهای بزرگ است، میپردازد و همین امر مخاطب را بیش از پیش با متن داستان و شخصیت‌های اصلی همراه میکند. بازیگران نمایش، اجرایی کاملاً رئال و روان ارائه میدهند که همگی در خورد تحسین‌اند. شخصیت‌پردازی‌ها به درستی انجام شده و بازیگران در طول نمایش چنان حساب شده پیش میروند که تغییر شخصیت‌ها از ابتدا تا انتها، برای بیننده کاملاً باور پذیر است. این نمایش با شالوده و اساس مسائل اجتماعی و جامعه‌شناسی، نشان می‌دهد که دغدغه

ارغوان دهقان

نمایش «جانور» نمایشی رئال با بن‌مایه جنایی و معمایی، است، پر از لحظات تنش آلود و پر هیجان از موقعیتی غیرقابل پیش‌بینی. از همان ابتدای نمایش، شما متوجه میشوید که با شرایطی غیرمعمول مواجه‌اید و هر چه نمایش پیش می‌رود این حس تعلیق و ابهام بیشتر و بیشتر میشود و ناگهان شما را با یک معما مواجه میکند. ضرباهنگ نمایش بالا، و متن دراماتیک نمایش چنان پیش می‌رود که مخاطب را کامل به دنبال خود میکشاند و متوجه گذر زمان نمیشود. و بیننده مدام در این وضعیت قرار دارد که قصه قرار است چطور پیش برود و نمایش با چاشنی غافلگیری، در دو جای داستان، شوکی به مخاطب وارد میکند. نویسنده در پروسه خلق رویداد به خوبی عمل کرده، چون